

VRUCHTBAARHEID – een zaak van leven of dood hjms

Geliefde broeders en zusters, het is heel belangrijk dat wij vruchten voor onze Heiland, Jezus Christus, voortbrengen. Want het Woord van God zegt ons, dat onvruchtbare bomen uiteindelijk worden omgehakt (Luk. 13:6-9). Het gevolg van onvruchtbaarheid is dus desastreus, want het betekent de (geestelijke) dood.

Wanneer wij bij onszelf door de zalving van de Heilige Geest en de opening van het Woord van God ontdekken dat wij onvruchtbaar zijn, dan moeten wij alles op alles zetten om de oorzaak op te sporen en vervolgens uit de weg te ruimen. De houding van Rachel, de geliefde vrouw van Jakob, is in dit opzicht voor ons heel leerzaam. We zullen dit verhaal uit het boek Genesis eens bekijken.

Het is belangrijk dat wij ons vooraf realiseren, dat Jakob het schaduwbeeld van God de Heilige Geest is. Zoals Abraham het beeld is van God de Vader en Izaäk het beeld van Jezus, God de Zoon.

Omdat Abraham eens zijn zoon Izaäk moest offeren is het niet moeilijk in hen het beeld van de Vader en de Zoon te zien.

Om te verstaan dat Jakob het beeld van de Heilige Geest is, moeten wij bedenken dat hij uit Izaäk voortkwam, zoals Jezus de Heilige Geest uitstortte nadat Hij ten hemel was opgevaren. Voorts zien wij in Jakob de Heilige Geest terug in zijn vorstelijke gedrag in de gebedsworsteling met de Engel en in zijn grote vruchtbaarheid. Hij had namelijk twaalf zonen. De twee wettige vrouwen van Jakob waren Lea en Rachel.

Lea is het schaduwbeeld van de vroege regengemeente. Haar naam betekent *“vermoeid”*. Zoals wij weten, raakte de eens zo vurige vroege regengemeente haar liefde voor het Woord en de zalving van de Heilige Geest kwijt en werd geestelijk koud.

Rachel is het beeld van de spade regengemeente. Haar naam betekent *“ooilam”*. Zij heeft Jezus, het Lam van God, vurig lief. Uit de spade regengemeente zal vlak voor Jezus' Wederkomst de Bruidsgemeente ontstaan.

Wat was er gebeurd in Genesis?

Jakob had zijn broer Esau bedrogen door op sluwe wijze zijn eerstgeboorterecht te kopen en de daarbij behorende zegen te ontvangen van zijn vader Izaäk. Esau werd ontzettend boos en wilde Jakob doden (Gen. 27). Jakob vluchtte naar het oosten, naar zijn oom Laban, de broer van zijn moeder Rebekka (Gen. 29:1-5). En toen hij reeds vlakbij het huis van Laban was gekomen, rustte Jakob uit bij een waterput.

Tótdat op een gegeven ogenblik Rachel met haar schapen bij die waterput kwam om de schapen te drinken (Gen. 29:9). Rachel was een herderin. Zij hoedde de schapen. Zij beschermde ze en gaf ze te eten en te drinken.

Als wij Rachel's houding in overdrachtelijke zin beschouwen, dan zien we dat zij in de bres stond voor zielen. Zij voedde hen met het Woord van God en gaf hen te drinken van het levende water van de Heilige Geest. Althans zij wees hen op het levende water van de Heilige Geest om van Hem te drinken.

Met andere woorden, we zien hier dat Rachel een vruchtbaar kind van God was.

Broeders en zusters, wat er vervolgens gebeurde, is wonderlijk. Gen. 29:10 – *“En het geschiedde, als Jakob Rachel zag, de dochter van Laban, zijner moeders broeder, en de schapen van Laban, zijner moeders broeder, dat Jakob toetrad, en wentelde den steen van den mond des puts, en drenkte de schapen van Laban, zijner moeders broeder.”*

Jakob wentelde de steen af van de put en drenkte de schapen. Hieruit kunnen wij leren, dat zodra de Heilige Geest ziet, dat een kind van God ernstig en getrouw bezig is met het winnen en het verzorgen van zielen, Hij voor dat kind van God de put opent. Welke put? De bron van levend water, Jezus (Joh. 7:37-39). Dan zal Hij de dorst van de schapen lessen.

De Heilige Geest heeft een bijzondere genegenheid en liefde voor die kinderen Gods, die zielen voor Jezus winnen en hen verzorgen. Gen. 29:11,18a – *“En Jakob kuste Rachel; en hij hief zijn stem op en weende. En Jakob had Rachel lief; .....*”

De Heilige Geest heeft de spade regengemeente van de eindtijd zó lief, omdat Hij haar getrouwheid ziet in het winnen van zielen én omdat Hij weet dat zij door zware tijden van verdrukkingen heen moet gaan om geheiligd en gereinigd te worden. De Heilige Geest wéét dat het proces van heiligmaking niet gemakkelijk is. Want zelfs Jezus moest eens dit kruisproces ondergaan om geheiligd te worden (Hebr. 5:7-9).

Wij kennen in dit verband het vervolg van dit verhaal. Want Jakob moest eerst zeven jaren voor Rachel's vader arbeiden om haar te mogen trouwen. Daarna dwong haar vader via een list Jakob om eerst met de oudste dochter Lea te trouwen, waarna Jakob nóg eens zeven jaren moest werken (Gen. 29:18-27).

Jarenlang moest Rachel op Jakob wachten vóóordat er getrouwd kon worden én moest zij toezien, dat Lea de eerste vrouw van Jakob werd. Dit moet haar geestelijk geweldig hebben verdrukt.

Doch uiteindelijk kon ook zij met Jakob trouwen (Gen. 28:28-30). Als wij dit in overdrachtelijke zin bekijken, dan verstaan wij dat Rachel geestelijk gemeenschap had met de Heilige Geest. Het is beter om te zeggen dat zij vervuld was met de Heilige Geest. En dit is een teken voor de spade regengemeente. Deze eindtijdgemeente zal de diepe vervullingen met de Heilige Geest mogen ervaren. En zij heeft die kracht en zalving ook zeker nodig, gezien de zware tijden waarin zij leeft (1 Tim. 4:1; 2 Tim. 3:1).

Maar dán lezen wij in Gen. 29:31 dat er een kentering in Rachel's geestelijk leven kwam. Eerst was zij vruchtbaar geweest en zelfs vervuld met de Heilige Geest, maar nu was zij onvruchtbaar geworden: *“Toen nu de HEERE zag, dat Lea gehaat was, opende Hij haar baarmoeder; maar Rachel was onvruchtbaar.”*

Broeders en zusters, er zijn enkele oorzaken voor Rachel's onvruchtbaarheid te geven:

1. Zojuist lazen wij in vers 31 dat zij Lea haatte, terwijl in feite Lea toch ook het slachtoffer van de list van haar vader was geworden. Zo zal de spade regengemeente die begeert om eens de Bruid van Jezus te mogen zijn, niemand mogen haten. Deze gemeente zal zeker een vurig liefhebbend hart moeten bezitten. Voor Jezus en voor de naasten. Broederlijke liefde en liefde jegens allen zijn de laatste twee fases in een succesvol geestelijk leven (2 Petr. 1:5-7).
2. In Gen. 30:14-17 kunnen wij uit de vraag van Rachel aan Lea afleiden, dat haar manco gemakzucht en een gebrek aan liefde was. Deze houding is illustratief voor veel christenen in de eindtijd.
Rachel wilde op een gemakkelijke manier aan dudaïm komen (dit zijn een soort liefde opwekkende appeltjes) om daarmee Jakob te behagen, doch zij had die zélf moeten zoeken en plukken. De houding van de Bruidsgemeente in de eindtijd zal juist van grote ijver moeten getuigen om haar komende Hemelbruidegom te behagen en Hem te bewijzen dat zij Hem liefheeft, o.a. door Hem liefdesvruchten aan te bieden. Hoogl. 7:12-13 – *“Laat ons vroeg ons opmaken naar de wijnbergen, laat ons zien, of de wijnstok bloeit, de jonge druifjes zich opendoen, de granaatappelbomen uitbotten; daar zal ik U mijn uitnemende liefde geven. De dudaïm geven reuk, en aan onze deuren zijn allerlei edele vruchten, nieuwe en oude; o mijn Liefste! die heb ik voor U weggelegd.”*
3. En in Gen. 31:19 kunnen we lezen dat Rachel de terafim (dit zijn kleine afgodsbeeldjes die in huis worden geplaatst) van haar vader stal. Er zijn commentatoren die stellen dat Rachel dit deed om haar erfenis veilig te stellen. Maar hoe het ook zij, het toont ons dat zij niet voor de volle 100% met het verleden had afgekapt. In overdrachtelijke zin zal de spade regengemeente zich volledig vrij moeten maken van de wereld. Of het nu gaat om

banden van afgoderij, geldzucht of anderszins. Zij zal vrij en verlost moeten zijn.

Geliefde broeders en zusters, desalniettemin had Rachel wél een begeerte om vruchtbaar te worden. Prijst God! Dit is de juiste houding. Óók voor ons, mochten wij tot de ontdekking zijn gekomen dat wij eveneens onvruchtbaar zijn. Deze begeerte is het begin van onze bekering, namelijk dat een onvruchtbaar leven (weer) vruchtbaar wordt. Maar vervolgens moeten we alle hinderpalen van zonden etc. opruimen en beginnen te worstelen in de gebeden. Dat deed Rachel ook!

Laten we Rachel's houding en de resultaten hiervan eens bekijken:

1. Gen. 30:1,23 – *“Als nu Rachel zag, dat zij Jakob niet baarde, zo benijdde Rachel haar zuster; en zij zeide tot Jakob: Geef mij kinderen! of indien niet, zo ben ik dood.”*
Rachel beschouwde de zaak van haar onvruchtbaarheid als een zaak van leven en dood. En dat is ook zo, want in Joh. 15:2,6 kunnen we lezen dat onvruchtbare ranken worden afgesneden om uiteindelijk verbrand te worden. En uit Gen. 30:23 kunnen wij ook afleiden dat zij haar onvruchtbaarheid als een smaad, d.w.z. als een verachting zag.
2. Gen. 30:3-6 – *“En zij zeide: Zie, daar is mijn dienstmaagd Bilha, ga tot haar in; dat zij op mijn knieën bare, en ik ook uit haar gebouwd worde. Zo gaf zij hem haar dienstmaagd Bilha tot een vrouw; en Jakob ging tot haar in. En Bilha werd zwanger, en baarde Jakob een zoon. Toen zeide Rachel: God heeft mij gericht, en ook mijn stem verhoord, en heeft mij een zoon gegeven; daarom noemde zij zijn naam Dan.”*
Rachel nam een nederige houding aan, want zij gaf zelfs haar dienstmaagd Bilha aan haar man. En zij zal zeker ook haar zonden hebben beleden, want zij kwam tot de conclusie: *“God heeft mij gericht (d.w.z. geoordeeld)”*. Haar zonden zullen ook door God zijn vergeven, zodat zij werd gerechtvaardigd, want zij zei vervolgens: *“..... (God heeft) ook mijn stem verhoord”*.
3. Gen. 30:7-8 – *“En Bilha, Rachels dienstmaagd, werd wederom bevrucht, en baarde Jakob den tweeden zoon. Toen zeide Rachel: Ik heb worstelingen Gods met mijn zuster geworsteld; ook heb ik de overhand gehad; en zij noemde zijn naam Nafthali.”*
In haar gebedsworstelingen met God had Rachel de overhand. Zij had overwonnen. Zij streed met God om verlost te worden van haar minachting voor haar zuster Lea.
4. Gen. 30:22 – *“God dacht ook aan Rachel; en God verhoorde haar, en opende haar baarmoeder.”*
God verhoorde de gebeden van Rachel. Hij had haar berouw gezien. Hij had haar gebedsworstelingen gezien. Hij had haar pleiten gehoord. Toen kón Hij niet anders meer dan haar gebeden verhoren.

Geliefde broeders en zusters, indien wij vruchtbaar voor Jezus willen zijn, maar tot de conclusie zijn gekomen dat wij nog vér hiervan verwijderd zijn, dan rest ons maar één ding: namelijk het aannemen van de houding van Rachel.

Allereerst het ontwikkelen van een sterke begeerte in ons hart naar vruchtbaarheid. Gevolgd door een volledige verandering van de houding van ons hart en van ons denken. Namelijk dat ons grote nederigheid past én dat het hier een zaak van leven of dood betreft. Want onvruchtbaarheid zal uiteindelijk een geestelijke dood tot gevolg hebben, maar vruchtbaarheid zal tot het eeuwige leven leiden. Daarná moeten wij elke zonde die de oorzaak was van onze onvruchtbaarheid belijden en elke hinderpaal om tot vruchtbaarheid te komen opruimen. Om tenslotte gemeenschap met Jezus en de Heilige Geest via het Woord te zoeken, gevolgd door voortdurende gebedsworstelingen. Ja, broeders en zusters, laten we pleiten en strijden om vruchten te mogen voortbrengen. Want deze vruchten zullen het tastbare bewijs van onze liefde voor Jezus, onze Hemelbruidegom zijn.

Het lijkt een hele actielijst, maar de ene actie heeft automatisch de volgende actie tot gevolg en zij zijn absoluut noodzakelijk. Als God deze houding in ons ziet, dan zal Hij ons zeker vruchtbaar maken.

Moge de Heer u rijkelijk zegenen en u voortdurende vruchtdracht schenken ten behoeve van de totstandkoming van de Bruidsgemeente van Jezus Christus. Amen.